

mè præcedenti α' ἄροισ γδ, qui à Bdelycleone dicitur interminante vocationem in ius, existimo legendum ποῦ δ' ἦλθι. *Ανάβαινε δ' εὔρο* Alloquitur scortillum illud quod in conuiuio arreptum sequi se iussit, & è loco sublimi stans blandè appellat & ascendere hortatur, simulque se illi copulat a matoriè & obscenè. *Χρυθμυλολόνηιον.*] Hypocoristicè blanditur & delicias facit. Est autem hoc infecti genus fuluum, in modum Scarabæi, quod pueri ludentes solent, in aera volaturum dimittere, funiculum vel filum potius tenentes quo pedem animaleuli alligant. Nos vernacula lingua vocamus Haneton. In Nebulis vocat *μυλολόνηιον* his verbis:

Ἄλλ' ἄπο χαλά πλῶ φροντίδ' ἐστ' αἴρα
 Λινόδετον ἄσπερ μυλολόνηιον, ἢ ποδός.
 id est,

Curam relaxans mitte per vastum aëra,
 pueri ligatum ceu solent bruchum pede.

Hefychius *χρυθμυλολόνηιον* vocat & *μυλολόνηιον* quasi à malorum flore. *Ὡς ἄσπερ τὸ χοιρίον*] Funiculus ille non alius potest esse quàm exiguus cum ramice neruus, atque hac resti tibicinam illam ductare vult potus senex & *φιλοφίης*, dixit autem *περιβόρηνον*, vt Petronius vasculum pertractare, Sic etiam Næuius citante Nonio Senile tractet retritum rutabulum.

Σχόλια. Μέλλου (ἢ ἴδη λεσβιῆν.) τὸ λεσβιῆν ὅπῃ ἀίχρουν ἄπεται. ὅπῃ οἱ λέσβιοι ἀίχρουν ἰσοματι μολυνόμενοι. ὡς τὸ ἰσορούμιον ὅτι ὡς λέσβίοις ἢ τὸ πρώτον ἢ γυνῆ ἐπαθε. καὶ ὡς θεοσώμῳ ἐν Οδυσσεΐ. ἵνα μὴ τὸ παλαιὸν ἢ τὸ ἀφροδύμιον δι' ἡμετέρων σομάτων εἶπω σοφισμὰ ὅ φασι παῖδας λεσβίων εὔρειν. Στράτις ἐν Τρωίλῳ. ἢ μὴ πῶς πᾶσι Ζήλως ἐς αὐτὸ μόλης. ἀλλὰ ὡς δούσι τοῖς λεσβίοις χαίρειν ἔα. ἢ ἐν Πυτῖσῳ. ἐγὼ δὲ ἀτ' ὀπίσθιος ὄργιστος ἐφίη τὰ σομάτι δράσω αὐτῶ ἄσπερ τοῦ ἀίχρου ἄπεται. Φιαλείς.] τῶ ἔργῳ ὀπιβαλείς. Ομηρος. αὐτὸς γδ ἐφίηλε, τὰ δ' ἔργα, ἀντὶ τοῦ ἐπεβάλλετο. ἢ φιαλοῦμιον τούτῃ τῶ ἔργῳ ὀπιβαλοῦμιον, ὅπῃ τοῦτο ὄρμηθμιον. φιαλεῖν γδ τὸ ἀρχεσθαι τοῦ πράγματος ὁ αὐτὸς Λεῖσοφάνης. ἀγὲ δὲ ἢ σὺ ταχέως ὑπεχε πλῶ φιαλέω. ὅπως ἔργῳ φιαλοῦμεν εὐξάμενοι τοῖς θεοῖς. ἄλλως, φιαλεῖν τὸ τῆ φιαλή πειεῖν. νῦν ὅ ἴσως ἢ κακεμφάτως.

BISETVS. Εὐξάθειος, φιαλεῖν, ἢ ἐφιαλεῖν, τὸ ὀπιβαλεῖν. ὡς τὸ ἰάλλειν, ἢ ἀντὶ τῶ μετ' εὐχῆς ἐχεσθαι τίνος πράγματος. τούτῳ ἢ τὸ πῶς μνημονεύει.

CHRIST. Λεσβιῆν τοὺς συμπάτας.] Lesbij male audiebant propter ἀίχρουν γυναικῶν: dicitur enim apud eos primum scæmina ea parte qua pura sumitur aqua, excepisse πλῶ μιανὴν βανίδια, & buccam suam offendisse. Id vocat Tranquillus ori illudere. Theopompus in Vlyffe dixit

Δι' ἡμετέρων σομάτων.
 Εἶπω σοφισμὸν ὅ φασι παῖδας λεσβίων
 εὔρειν.

Et Strattis in Troilo,

Πολλοῖς γδ ἴδη χατέροις αἴτ' εἰργάσω
 Εὰν γῆν ὅ μὴ κακὴ νυκτὶ γυνή,
 ἐγὼ σ' ἐπιδαῖν οὐ μὸς ὕος ἀποθάην,
 Λυσάμιθ' ἔξω παλλακίῳ ὠχοιρίον.
 Νεῦ δὲ ἐκρεπῶ γὰρ ἴδ' ἐμαυτῆ χρημάτων

Σχόλια. Πολλοῖς γδ ἴδη χατέροις] ἢ τὸ ἀίχρὸν

Ἡμῶ ποτ' ὦ πᾶσι Ζήλως ἐς ταυτ' μόλης
 Ἀλλὰ ὡς δούσι τοῖς λεσβίοις χαίρειν ἔα.

Idem in Pytiso,
 Τὸ σομάτι δράσω ταυτ' ἄσπερ τῶ ἀίχρου τέλειθ.

Sic enim citat scholiastes, sed hunc versum sic lego ταυτ' ἄσπερ τοῖς λέσβιοις. Est enim Glossema ὅπῃ τοῦ ἀίχρου ἄπεται. In Ranis vsus est hoc verbo de Musa Euripidæ, αὐτῆ ποτ' ἢ μουσ' εἰ ἐλεσβιάζειν, vbi arbitror adludere ad vomitum quasi sit ἡ ἐμοῦ-
 ἢ. Ad quem locum scholiastes duos recitat versus puto ex nostro Comico vel Pherecrate.

Δώσει δέ τις γυναικῶς ἑπτα λέσβιδας
 Καλὸν τὸ δῖον ἔσπ' ἔχειν λαμνασπίδας.

Neque verò solùm λεσβιάζειν dicebantur ἢ το σομάτι μολυνόντες, sed & λαβδακίζειν, quia lambda prima est littera siue τοῦ λέγειν siue τοῦ λεσβιάζειν, hancque nefandam libidinem etiam viri in se receperunt, vnde ille salax hortorum custos, Barba-
 tostertia pœna manet. Hoc Romana (vt ait Mar-
 tialis) simplicitate dicebatur inrumare, qui age-
 bant, vt Pathicis fellare. Propterea Catullus dixit
 Patruum reddidit Harpocratem. Hinc eruditissimus & elegantissimus inter Christianos scriptor
 Minucius Felix in Octauio suo, istos inquinatissimos homines dixit, Esse mala linguæ etiam si tacerent. Hac detestanda libidine iuxta Lesbios, vsi sunt etiam Campani siue Nolani, vt ex Ausonio & Horatio patet quorum testimonia non arcessam, quia hoc occupatum ab eruditioribus. Hoc tantum dicam Ænigma illud quod in Clodiam Metelli vxorem iactum putant, In Triclinio coa in cubiculo Nola, respicere hanc Lesbiam & campanam sceditatem, & notari ex Triclinio simplicem & naturalem σπουσίαν, ex cubiculo omnia monstra. Nam quod venusti homines Nola putant à nolendo & officium istud detrectando, probent prius de Messalina, & credam de clodia. sane non est verisimile vt quæ se prostituit in triclinio, modesta sit in cubiculo. sed ad rem, Hefychius ait τὸ λεσβιάζειν esse πρὸς ἀνδρα σοματεύειν, quod

δρὸς pro ἀνδρα: Ego non satis eruditus amplecti non possum hanc correctionem qua spuitur, sed potius aliam qua arrigitur. Existimo enim legendum πρὸς ἀνδρὸς σομάτι σῦειν. Quid esset ἀνὴρ ἔσυνας diximus alias, neque decet tam diu circa obscenos mores & obscœna verba morari. Οὐδὲ φιαλείς.] Quid esset φιαλεῖν satis multa diximus in comment. ad Irenam, neque reuocabo, Hoc tantum dicam esse τῆ φιαλή πειεῖν, sed hoc loco esse fortassis dictum κακεμφάτως, nempe vt bibatur fructus quæ Plautus fullonium vocat. suggerit mihi mens nouum commentum, ἀλεῖν est molere, quod sæpè etiam ὅπῃ τῶ ἀίχρῳ ἄπεται. Itaque suspicionem facio τὸ φιαλεῖν esse quasi ἴφι ἀλεῖν. Nolo ab eruditis laudari sed excusari conatum nostrum qui profectò plenus est φιλομαθείας potius quam φιλοτιμίας.

Nempe istud alijs factitasti plurimis:

G *Quòd si bonam te nunc annicam ostenderit;*
 Ego liberatam vbi natus obierit meus
 Putilla habebò in adibus pro pellice.
 At iam meæ non sum potens habentia

χατέροις εἰργάσω. ἢ ἐκφεύγεις ἐμῆ, καὶ γὰρ ἄλλοις ἀπ-